

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجنیا - ۱۰ جنوری ۲۰۱۴

چه گونه فراموش کنم؟

تو چون شامخترین کوه استوار اعتماد در آستانه نگاه من، آیه های سبز ایمان را تفسیر
میکنی. چه گونه فراموش کنم؟
زمانی که ستونهای امید من با ضربه های تند سیلاب یأس به ویرانی میرسد، با حقیقت
کلام تو سوی لحظه های غنائی عشق میروم و در تمامی افقهای هستیِم روشنی اندازهای
صفاء و آشتی طرح فروزنده امید می آفریند.
زمانی که روی سکه طلانی باور تصویر ترا میبینم، نفسهایم را در بدل داشتنت سودا
میکنم.

باور

هنگامی که جنازه مرا از خیابانهای پُرگرد شهر عبور بدهند، دیگر کوچه باغ ذهن تو پر
از برگهای باور خواهد شد و من ساکت از سرودن سرودهای عشق.
غمناکترین نگاه تو در ازدحام آرزوهای نیمه تمام من گم میگردد و رودبار اشکهایت
میخشد، انگار برای رهائی من از سلولهای سرد هستی پی لبخند رضایت میروی.

(ناهید "غزل" غنی زاده)